

Värmland / Säffle / Kila kyrkogård

Ingeborg och Bernhard Axelsson

Ingeborg började skolan i Sandbol och visade sig ganska snart ha "läshuvud" som man sa på den tiden. Hon var mycket duktig i skolan och hade höga betyg. Men när skollärare Ekman efter hennes sista skolår bad föräldrarna att låta Ingeborg fortsätta studera blev svaret nej. Eftersom hon var flicka ansågs det inte vara nödvändigt med så kallad boklig bildning så Ingeborg gick på hushållsskola istället. Att studera var något som Ingeborg drömde om men aldrig fick göra, så hon utbildade sig så mycket hon kunde ändå under hela sitt liv. Hon gick frivilligkurser, studiecirklar och läste alla barnens och barnbarnens skolböcker, inklusive de böcker i nybörjartyska som barnbarnet kom hem med och själv aldrig läste i. Att Ingeborgs egna barn skulle få studera var en självklarhet.

När Ingeborg var 18 avled hennes mamma Marit i blodförgiftning, vilket naturligtvis drabbade familjen hårt. "Den dagen hon dog då önskade jag att världen skulle gå under" sa Ingeborg själv om dagen då hennes mor dog. Ingeborg tog nu hand om hushållet i Mosserud tillsammans med sin syster Anna. Deras far och bror arbetade i skogen och skötte lantbruket.

Mot slutet av 1930-talet träffade Ingeborg sin blivande make Bernhard Axelsson när hon började arbeta som piga på dennes föräldragård i samband med att hans mamma Karolina blivit sjuk. Ingeborg och Bernhard gifte sig 1941, samtidigt som Ingeborgs syster Anna och hennes make Edgar. Ingeborg och Bernhard förblev bosatta på Västbacken i Torstensbyn. Efter deras giftermål flyttade även Ingeborgs far Per dit, efter att ha sålt gården i Mosserud.

Ingeborg och Bernhard fick tre barn, Gunnel (f. 1943), Gunnar (f. 1946) och Lennart (f. 1951). Bernhard var bonde på den egna gården och Ingeborg skötte hushållet. Hon tyckte också mycket om att väva, sy och brodera samt annat handarbete. Att baka var också ett intresse, och hennes handskrivna receptsamling finns ännu kvar på Västbacken. Hon engagerade sig även politiskt, i Bondeförbundet, senare Centerpartiet, där hon var med i Centerkvinnorna. Vid de legendariska politiska debatterna mellan Fälldin och Palme satt hon bänkad framför TV:n och hejade på högt till barnbarnens förundran.

Ingeborg var också sedan barnsben medlem i missionsförbundet, och engagerad i Torstensbyns missionsförsamling. Bernhard var medlem i Kila Församling (den så kallade statskyrkan), och Ingeborg blev en av de som besökte båda församlingarna. Sin gudstro tog både Ingeborg och Bernhard med sig genom hela livet.

1968 avled Bernhard och Ingeborg blev änka. Att förlora Bernhard som utöver att vara hennes livs kärlek också var hennes bästa vän var nog svårare än hon någonsin medgav. Efter Bernhards död arbetade Ingeborg några år med samordning av hemsamariter (dåvarande hemtjänsten) innan hon gick i pension. Hon fortsatte väva, brodera, sy och sticka, och besökte det som kallades "terapi" på pensionärshemmet i Torstensbyn där många damer (och en del herrar) samlades för att handarbeta. Hon och system Anna (som också blivit änka tidigt) träffades också ofta för olika sy och vävprojekt, och de åkte också på resor tillsammans både utomlands och i Sverige. Självklart engagerade hon sig också i sina barn och i sina barnbarn, som med tiden blev sex stycken.

Ingeborg var också en formidabel daglig lekkamrat till ett av barnbarnen. Hon var väldigt bra på att leka, läsa sagor, berätta historier och hon ställde snällt upp och låtsades vara olika personer när barnbarnet regisserade sina egna sagor i köket. Vanligast var leken "När farmor var liten" där Ingeborg fick vara Ingeborg, och barnbarnet var Anna. Hon såg också till att skicka Ekshärsleken "Mäster skecka bu att hammern sku gå" vidare till nya generationer.

Ingeborg var en typisk kvinna av sin generation, som i en annan tid förmodligen blivit något helt annat, vilket inte hindrade att hon var mycket glad över sitt liv. Hon avled i cancer 1987. De sista dygnen av sitt liv talade hon ekshärssmål, den dialekt hon talade som litet barn på Solbacka i Hornnäs. Hon var tillbaka, på den plats där allt började.

Texten författad av Malin Axelsson , barnbarnet som regisserade Ingeborg i diverse lekar i köket.

Fotnot: I samma grav vilar förutom Ingeborg och Bernhard Axelsson också Bernhards föräldrar Axel och Karolina Persson, samt deras barn (och Bernhards syskon) Karl-Hugo (1891-1891), Algot (1891-1891), Per-Adel (Adolf, 1895-1899), Alma Christina (1899-1901) samt en pojke som aldrig hann få något namn (född och död samma dag 1904).